



Republika Hrvatska
Visoki kazneni sud Republike Hrvatske
Zagreb, Savska cesta 62

Poslovni broj: I KŽ-Us-123/2023-7

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Visoki kazneni sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sutkinja Sanje Katušić-Jergović, predsjednice vijeća te Sande Janković i Marije Balenović, članica vijeća, uz sudjelovanje više sudske savjetnice - specijalistice Buge Mrzljak Stenzel zapisničarke, u kaznenom predmetu protiv optuženog Z. M. i drugih, zbog kaznenog djela iz članka 329. stavka 1. točke 2. Kaznenog zakona ("Narodne novine" broj 125/11., 144/12., 56/15., 61/15., 101/17., 118/18., 1269/19. i 84/21. dalje: KZ/11.) i drugih, odlučujući o žalbi optuženog M. M. podnesenoj protiv rješenja Županijskog suda u Osijeku od 21. lipnja 2023. broj K-Us-9/2019-299, u sjednici vijeća održanoj 9. siječnja 2024.,

riješio je

Odbija se žalba optuženog M. M. kao neosnovana.

Obrazloženje

1. Uvodno označenim rješenjem Županijskog suda u Osijeku odbačena je kao nedopuštena žalba optuženog M. M. protiv rješenja tog suda od 2. svibnja 2023. broj K-Us-9/2019.

2. Protiv tog rješenja žalbu je podnio optuženi M. M. po braniteljima odvjetnicima N. M. i I. S., zbog bitnih povreda odredaba kaznenog postupka, s prijedlogom da se pobijano rješenje preinači na način da se izdvoje dokazi sukladno podnesenom prijedlogu, a podredno da se pobijano rješenje ukine i predmet vrati prvostupanjskom sudu na ponovno odlučivanje.

3. Spis je, na temelju članka 495. u vezi sa člankom 474. stavkom 1. Zakona o kaznenom postupku ("Narodne novine" broj 152/08., 76/09., 80/11., 91/12. - Odluka Ustavnog suda, 143/12., 56/13., 145/13., 152/14., 70/17., 126/19. i 80/22., dalje:

ZKP/08.), prije dostave sucu izvjestitelju, dostavljen Državnom odvjetništvu Republike Hrvatske.

4. Žalba nije osnovana.

5. Iako žalitelj s pravom ističe da je optužnica protiv njega potvrđena, a da prethodno nije odlučeno o njegovom prijedlogu za izdvajanje dokaza, osnovano je i u skladu sa odredbama ZKP/08. prvostupanjski sud odbacio žaliteljevu žalbu protiv rješenja o odbijanju žaliteljevog prijedloga za izdvajanje dokaza.

5.1. Naime, iz kronologije predmeta razvidno je da je optužno vijeće Županijskog suda u Osijeku - u čijem sastavu su, *nota bene*, sudjelovala dvojica sudaca kasnije optužena za koruptivna kaznena djela – na sjednici 21. svibnja 2019. (list 60143 – 60150 spisa) donijelo rješenje kojim je žalitelju uskratilo pravo predlagati izdvajanje dokaza (list 60227-60230 spisa) te potom istoga dana potvrdilo optužnicu (list 60233 - 60239 spisa). No, u daljnjem slijedu Vrhovni je sud Republike Hrvatske ukinuo rješenje o uskrati prava predlaganja izdvajanja dokaza kao pogrešno i netočno jer je odluka o uskrati prava bila utemeljena na pogrešnoj ocjeni da je žalitelj podnošenjem prijedloga za izdvajanje zloupotrijebio svoja prava (list 64237 spisa). Međutim, najviši je sud navedeno rješenje ukinuo, a nije predmet istovremeno i vratio optužnom vijeću na ponovno odlučivanje, jer je optužno vijeće optužnicu potvrdilo. Zato je u obrazloženju svoje odluke Vrhovni sud Republike Hrvatske istaknuo da žalitelj prijedlog može ponoviti raspravnom vijeću. Žalitelj je doista, na raspravi 18. travnja 2023. ponovio rečeni prijedlog za izdvajanje, koji je vijeće, na raspravi 2. svibnja 2023. odbilo te odmah odlučilo nastaviti s raspravom bez izrade pisanog otpravka tog rješenja s obrazloženjem i bez upute o pravu na žalbu.

5.2. Međutim, protivno stavu žalitelja, opisanim postupanjem raspravnog vijeća prvostupanjskog suda nije počinjena niti bitna povreda odredaba kaznenog postupka iz članka 468. stavka 3. u vezi s člankom 491. ZKP/08. koju žalitelj izričito navodi, niti bitna povreda odredaba kaznenog postupka iz članka 468. stavka 2. u vezi članka 491. ZKP/08. na koju većim dijelom žalbe sadržajno upire s tvrdnjama o povredi prava na obranu i prava na obrazloženu odluku kao sastavnica prava na pravično suđenje.

5.3. Naime, člankom 431. stavkom 3. ZKP/08. propisano je pravo stranke da odluku suda, kojom se odlučuje o izdvajanju, pobija posebnom žalbom, ali je tom istom odredbom predviđena i mogućnost da sud odmah nastavi s raspravom, kao što je i učinjeno u konkretnom slučaju. Na takav način prvostupanjski sud nije žalitelju uskratio pravo žalbe na odluku kojom je odbio izdvojiti dokaze koje žalitelj smatra nezakonitima, nego je trenutak kada se ta odluka može pobijati žalbom "pomaknut" na vrijeme kada stranke mogu pobijati odluku o glavnoj stvari tj. na odluku o krivnji i kazni u slučaju osuđujuće presude. Isto vrijedi i za pisano obrazloženje odluke jer je u skladu s člankom 456. stavkom 5. ZKP/08. prvostupanjski sud u presudi dužan obrazložiti zbog čega nije obrazložio pojedini prijedlog stranaka.

5.4. Prema tome, postupanje prvostupanjskog suda bilo je utemeljeno na zakonu.

5.5. Protivno žalbenim tvrdnjama, takvim, na zakonu utemeljenom, postupanju prvostupanjskog suda žalitelju nije povrijeđeno niti pravo na obranu,

onemogućavanjem preispitivanja odluke po višem sudu, niti pravo na obrazloženu odluku, jer će žalitelj pobijanu odluku moći osporiti u žalbi protiv presude, bude li njome nezadovoljan. Naime, treba istaknuti, usklađenost postupanjem s pretpostavkama pravičnog suđenja mora se u svakom predmetu ispitati s obzirom na tijek postupka u cjelini, a ne na temelju izdvojenog razmatranja jednog određenog aspekta ili jednog određenog incidenta, time da se pojedini procesni propusti mogu ispraviti u kasnijem tijeku postupka (usporedi, Europski sud za ljudska prava *Mehmet Zeki Çelebi protiv Turske*, 2020., *Ibrahim i drugi protiv Ujedinjene Kraljevine*, veliko vijeće, 2016.). U ovom predmetu Vrhovni je sud Republike Hrvatske jasno naveo da je odluka optužnog vijeća o uskrati žalitelju predlaganja izdvajanja dokaza bila pogrešna (rješenje VSRH I Kž-Us-119/2019-4), no da unatoč toj pogrešci nije dopuštena žalba protiv rješenja o potvrđivanju optužnice (rješenje VSRH I Kž-Us 120/2019-4) te da je žalitelj stoga ovlašten ponoviti svoj prijedlog raspravnom vijeću (rješenje VSRH I Kž-Us-119/2019-4). Upravo to je žalitelj i učinio, a prvostupanjski sud je odlučio prijedlog žalitelja odbiti i odmah nastaviti s raspravom, u skladu s člankom 431. stavkom 3. ZKP/08. Takva odluka prvostupanjskog suda, koja u sebi ujedno sadrži i rizik da će se pravilnost te odluke ispitati tek u žalbenom postupku protiv odluke o glavnoj stvari, utemeljena je na zakonu, pa ovdje nije riječ ni o kakvom pogodovanju USKOK-u niti o uskrati procesnih prava žalitelju, niti je time prvostupanjski sud zlorabio svoja procesna ovlaštenja, kako je to već obrazloženo.

6. Slijedom navedenog, žalbom optuženika M. M. nije s uspjehom dovedena u pitanje pravilnost pobijanog rješenja. Kako niti ispitivanjem tog rješenja sukladno odredbi članka 494. stavka 4. ZKP/08. nije utvrđeno da bi bila počinjena neka od povreda na koje drugostupanjski sud pazi po službenoj dužnosti, to je na temelju članka 494. stavka 3. točke 2. ZKP/08. odlučeno kao u izreci ovoga rješenja.

U Zagrebu 9. siječnja 2024.

Predsjednica vijeća:
Sanja Katušić-Jergović

U zamjenu potpisala:
Marija Balenović, v.r.